

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 20740-07 פלונית נ' אלמונית

בפני כב' השופטת חנה ריש רוטשילד

התובעת

פלונית
ע"י ב"כ עו"ד זאב ולנר

- נגד -

הנתבעת

אלמונית
ע"י ב"כ עו"ד פסח קניר

1
2

פסק דין

3

4

5

6

ההליך

7

1. בפני תביעה אשר כותרתה "רכושית", ואשר הוגשה ביום 6.5.07 על ידי התובעת נגד פרופ' *** ז"ל (להלן: "המנוח"), אשר הלך לעולמו ביום 8.5.09, שנתיים לאחר מועד הגשת התביעה.

9

10

בהחלטתי מיום 1.3.10 הוריתי על חילופי בעלי הדין כך שבמקום המנוח תהא הנתבעת אלמנתו, *** , שהינה הזוכה היחידה בעיזבונו בהתאם לצוואתו וזאת לאחר הסתלקות שאר הזוכים מחלקם בעיזבונו לטובתה.

12

13

14

בכתב התביעה וכן בסיכומיה טענה התובעת כי בינה לבין המנוח התקיים קשר של "ידועים בציבור". בסיכומיה עתרה התובעת למתן הסעדים כדלקמן –

16

17

א. כי בית המשפט יורה לנתבעת לשלם לידיה סך של 5,000 ₪ לחודש החל מחודש אוקטובר 2005, מועד תום הקשר בינה לבין המנוח, ועד למועד שיקבע בית המשפט.

19

20

21

יוער, כי בכתב התביעה עתרה התובעת גם לפיצויים בגין עגמת נפש, הסתמכות והפסד מזונות (סעיף 63א' ו - 63ב' לכתב התביעה), אולם בסיכומיה הבהיר בא כוחה כי מדובר למעשה באותו סעד (ראה פרוטוקול מיום 3.1.11 (להלן: "הסיכומים"), עמ' 46, ש' 5-1).

23

24

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 20740-07 פלונית נ' אלמונית

1 ב. כי בית המשפט ייתן פסק דין הצהרתי על פיו התובעת שותפה שווה בשווה בכלל
2 הרכוש והזכויות מכל סוג שהוא שנצברו לטובת המנוח מחודש ספטמבר 2002 ועד
3 חודש אוקטובר 2005.

4
5 אף היקפה של עתירה זו צומצם על ידי בא כוח התובעת במסגרת הסיכומים, כך
6 שבעוד בכתב התביעה טענה התובעת כי התקופה בגינה יש ליתן סעד כאמור בס"ק
7 זה הינה מחודש אוקטובר 1996 (סעיף 63' לכתב התביעה), בסיכומים טענה כי
8 ראשיתה של התקופה בחודש ספטמבר 2002 כאמור (שם, עמ' 45, ש' 26-27).

רקע עובדתי

9
10
11
12 2. אקדים ואפרוש את העובדות הרלבנטיות להכרעה בתביעה שבפני תוך פירוט המחלוקות שבין
13 בעלי הדין באשר לחלקן:

14
15 2.1. ההיכרות בין התובעת לבין המנוח החלה בשנת 1994, שעה שהתובעת היתה מזכירה
16 רפואית והמנוח היה רופא וממלא מקום של מנהל המחלקה ה *** בבית החולים ***
17 (להלן: "המחלקה" ו"בית החולים"). בשלב מאוחר יותר מונה המנוח כמנהל
18 המחלקה.

19
20 2.2. במועד היכרותם היה המנוח נשוי לנתבעת, לה נישא בשנת 1974 ולה היה נשוי עד
21 למועד פטירתו. אותה עת התגורר המנוח עם הנתבעת ועם ארבעת ילדיהם
22 המשותפים.

23
24 התובעת היתה גרושה ואם לבת בגיל ההתבגרות (להלן: "הבת") אשר התגוררה
25 עמה בדירה שהתובעת החזיקה בדמי מפתח (להלן: "דירת התובעת").

26
27 2.3. לטענת התובעת, ראשית מערכת היחסים בינה לבין המנוח בהטרדה מינית מצד
28 המנוח כלפיה. לטענתה, המנוח "ניצל לרעה את תפקידו ומעמדו ... חיזר אחריה
29 נמרצות בעת העבודה והעמיד אותה בפני מצב בעייתי מאוד שממנו יכולה הייתה
30 להבין שאם תסרב לו עלולה היא לאבד את מקום עבודתה" (סעיף 3 לכתב
31 התביעה; סעיף 7 לתצהיר עדותה הראשית של התובעת, להלן: "תצהיר התובעת").
32

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 20740-07 פלונית נ' אלמונית

- 1 בכתב הגנתו טען המנוח, כי אמנם בין התובעת לבין התקיים קשר מיני, אולם היה
2 זה קשר בין "שני אנשים בוגרים, בעלי דעה רצון והחלטה", ולא הטרדה מינית
3 כנטען על ידה (סעיף 6 לכתב ההגנה).
4
- 5 2.4 בשנת 1999 החלה התובעת לעבוד כמזכירה במרפאה הפרטית של המנוח, זאת
6 בנוסף לעבודתה במחלקה.
7
- 8 2.5 לטענת התובעת, עקב כך שהו התובעת והמנוח יחד לאורך כל היום; בהמשך הלכו
9 והתהדקו היחסים שביניהם עד שהפכו להיות "זוג אוהבים והנתבע שיתף את
10 התובעת בעניינים רבים" (סעיף 11 לכתב התביעה; סעיף 15 לתצהיר התובעת);
11 משהתנגדה התובעת להמשך הקשר כפי שהתנהל, התחייב המנוח כי הוא יהפוך את
12 הקשר לגלוי וכי הוא עומד לעזוב את בית משפחתו (סעיף 13 לכתב התביעה; סעיף
13 17 לתצהיר התובעת).
14
15 המנוח הכחיש טענות אלה.
16
- 17 כך או כך, משטענת התובעת לקיום קשר של ידועים בציבור בינה לבין המנוח
18 צומצמה בסיכומיה לתקופה שראשיתה בחודש ספטמבר 2002, כאמור, איני מוצאת
19 מקום לפרט את העובדות אשר קדמו למועד זה, אלא ככל שיש בהן כדי ללמד על
20 מהות יחסי התובעת והמנוח בתקופה אליה מתייחסת התביעה.
21
- 22 2.6 לטענת התובעת, בחודש ספטמבר 2002 עזב המנוח את בית מגורי משפחתו ועבר
23 להתגורר עמה בדירות שכורות. לטענת המנוח, עזיבתו את בית מגורי משפחתו
24 היתה ביום 20.11.02, ובמועד זה הוא עבר להתגורר בגפו.
25
- 26 2.7 בחודש פברואר 2004 התגלה גידול סרטני בריאותיו של המנוח.
27
- 28 2.8 בחודש מאי 2004 הופסקה עבודתה של התובעת במחלקה והיא עברה לעבוד
29 במחלקה אחרת בבית החולים. בסמוך לכך פוטרה התובעת מעבודתה במרפאה
30 הפרטית של המנוח.
31
- 32 לטענת התובעת, עבודתה הופסקה ביזמת המנוח, בסמיכות זמנים להחלטתה
33 להפסיק להיעתר לדרישותיו, ונבעה מהחלטתה זו (סעיף 4 לכתב התביעה; סעיף 8
34 לתצהיר התובעת). עוד לטענתה, הפסקת עבודתה היתה ללא שום סיבה מוצדקת

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 20740-07 פלונית נ' אלמונית

- 1 הנראית לעין וללא כל הודעה מוקדמת וכתוצאה ממנה חל נתק בינה לבין המנוח
2 אשר נמשך תקופה של כחודש וחצי אשר בסיומה שבו להתגורר יחדיו, לבלות יחדיו
3 ולחיות כזוג נשוי, המנוח אף הבטיח לתובעת כי תשוב לעבוד במחלקה ובשנת 2005
4 הזמינה לעורך דין מטעמו לצורך עריכת הסכם לחיים משותפים ביניהם. בסופו של
5 דבר ההסם האמור לא נחתם (סעיפים 44-46 לכתב התביעה; סעיפים 48-53
6 לתצהיר התובעת).
7
8 לטענת המנוח בכתב הגנתו, התובעת היא שעזבה את עבודתה במחלקה, ללא כל
9 הודעה מוקדמת. הנתבע הודה, כי הקשר בינו לבין התובעת חודש, אולם לטענתו
10 חידוש הקשר היה לאחר הפסקה בת שלושה וחצי חודשים והוא לא היה קשר של
11 ידועים בציבור אלא התאפיין, כבעבר, בקיום יחסים אינטימיים מעת לעת, ללא
12 מגורים משותפים, ללא מחויבות וללא שיתוף. לדבריו, בתקופה זו דרשה ממנו
13 התובעת שיפצה אותה בגין התקופה שהיתה עמו, ולפנים משורת הדין, ועל מנת
14 למנוע בושת פנים ולקנות שקט, הסכים לשלם לתובעת סכום כסף. בנסיבות אלה,
15 נערכה טיוטת הסכם אשר לא נחתמה (להלן: "טיוטת ההסכם").
16
17 יוער, כי במהלך הדיונים לא הובררו הנסיבות בעטיין לא נחתם ההסכם.
18
19 2.9. ביום 6.6.04 חתם המנוח על צוואה בה ציווה את כל עיזבונו לאשתו, הנתבעת,
20 וארבעת ילדיהם המשותפים בחלקים שווים ביניהם. המנוח אף ביקש למנות את
21 הנתבעת כמנהלת עיזבונו וכמוציאה לפועל של צוואתו (סעיף 5 לצוואה).
22
23 2.10. ביום 24.7.04 חתמה התובעת על מכתב הממוען אל מרפאתו הפרטית של המנוח, על
24 פיו קבלה את כל הכספים והתשלומים המגיעים לה מהמרפאה בגין עבודתה שם
25 שהסתיימה ואשרה כי אין ולא תהיינה לה דרישות או תביעות כלשהן כלפי
26 המרפאה בקשר עם תקופת עבודתה שם (נספח ה' לכתב ההגנה).
27
28 2.11. בחודש אוקטובר 2005 נסעו התובעת והמנוח לחופשה בתאילנד.
29
30 2.12. ביום 17.10.05, עם שובם של המנוח והתובעת מחופשה משותפת בתאילנד, ניתק
31 המנוח כל קשר עם התובעת ושב להתגורר עם משפחתו.
32
33 2.13. ביום 27.12.06 פוטרה התובעת מעבודתה בבית החולים.
34

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 20740-07 פלונית נ' אלמונית

1 2.14. ביום 13.3.07 הגישה התובעת לבית הדין לעבודה בתל אביב תביעה נגד המנוח
2 ואחרים בה עתרה, בין השאר, לקבלת פיצוי בגין הטרדה מינית (ע"ב 4088/07) (כתב
3 התביעה צורף כנספח ט' לכתב ההגנה).

4
5 2.15. ביום 6.5.07 הוגשה התביעה קא עסקינן.
6

טענות בעלי הדין

7
8
9 3. לטענת התובעת –
10

11 3.1. הקשר בין התובעת לבין המנוח נמשך 10 - 11 שנים, "תקופת זמן של חיים". אין
12 בכך שראשית הקשר היה בהטרדה מינית כדי לשלול את העובדה שהקשר הפך
13 לקשר של בני זוג ידועים בציבור.
14

15 3.2. התובעת והמנוח התגוררו יחד בדירות שכורות בתקופה שמחודש ספטמבר 2002
16 ועד לחודש אוקטובר 2005, למעט תקופת פירוד זמנית.
17

18 3.3. אין לקבל את טענת המנוח כי הקשר בין בעלי הדין היה קשר מיני בלבד. אין זה
19 סביר שהמנוח, שהיה מנהל מחלקה בבית החולים, יסכן את עצמו מבחינה פלילית
20 ונזיקית וכן את מעמדו החברתי וכל זאת רק בשביל יחסי אישות עם התובעת. כמו
21 כן, אין זה הגיוני שהתובעת, שהיתה פנויה, גרושה ואם לילדה מתבגרת, תסכים
22 משך תקופה של כ - 10 שנים לקיים יחסים עם המנוח, שהיה אדם מבוגר וחולה
23 במחלה סופנית, וכל זאת לא מתוך אהבה ורצון לחבור עמו ולחלוק עמו חיים וללא
24 כל כוונות רציניות כלפיו ורצון להמשכיות, אלא מתוך רצון לקיים יחסי אישות.
25

26 3.4. התובעת והמנוח חיו חיי שיתוף וחיי משפחה כבעל ואישה הדבקים אחד בשני
27 בקשר של גורל חיים. התובעת והמנוח נהגו לצאת יחד למסעדות, לבילויים,
28 לשמחות, לחגיגות ימי הולדת, לחופשות בחו"ל, לחברים, נהגו לארח חברים
29 בבתיהם ואף הלכו יחד לניחום אבלים. בין התובעת למנוח התקיים שיתוף הדדי
30 מלא בעניינים שונים עד פרידתם. המנוח התייעץ עם התובעת בענייני עבודתו, שיתף
31 אותה באשר לעסקיו ולמשפחתו. התובעת סייעה למנוח בעת מחלתו ובעת
32 הטיפולים שעבר.
33

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 20740-07 פלונית נ' אלמונית

- 1 המנוח אמר לתובעת כי הוא מתכוון לשתף אותה בכל הרכוש שצבר מאז שהם
2 הכירו.
3
- 4 המנוח זן את התובעת, נהג להפקיד מידי חודש סך של 750 ₪ לתכנית חיסכון על
5 שמה, וכן סך של כ - 500 ₪ בחודש בתכנית ביטוח סיעודית שפתח עבודה במשך
6 שלושה חודשים. מידי פעם הפקיד המנוח כספים בחשבון בנק המתנהל על שם
7 התובעת ואף נתן לה כספים במזומן. המנוח דאג לכל מחסורה של התובעת ושילם
8 את מרבית הוצאותיהם. המנוח נתן לתובעת את כרטיס האשראי שלו לשימושה
9 החודשי באמצעותו רכשה התובעת בסך של כ - 5,000 ₪ בממוצע בחודש. המנוח
10 רכש לתובעת תכשיטים, בגדים וכו'.
11
- 12 בעקבות סיום הקשר בין התובעת לבין המנוח נגרם לתובעת מפח נפש גדול, ומשך
13 תקופה היא סבלה מתסכול רב וחוסר יכולת תפקוד.
14
- 15 4. טענת הנתבעת –
16
- 17 4.1. עובדות המקרה אינן מקימות עילה לקבלת הסעדים שנתבעו על ידי התובעת, שכן
18 המנוח והתובעת לא חיו כידועים בציבור.
19
- 20 4.2. התובעת עתרה לפיצוי גם בתביעה שהגישה בבית הדין לעבודה ואף מטעם זה יש
21 לדחות את עתירתה זו בתביעה שהוגשה לבית משפט זה.
22
- 23 4.3. המנוח לא חלק עם התובעת מגורים, לא שיתף אותה במאומה ולא התכוון
24 לשותפות. אף בתקופה בה התגורר המנוח בנפרד ממשפחתו, המשיך השיתוף
25 הכלכלי בינו לבין הנתבעת, המנוח נהג לאכול דרך קבע כמידי יום שישי, שבת וחג,
26 יחד עם משפחתו, השתתף עמם בכל השמחות והאירועים המשפחתיים ובפעמים
27 הרבות בהן נסעה אשתו לחו"ל נהג לגור בבית המשפחה בכדי להיות עם ילדיו.
28
- 29 4.4. הקשר בין התובעת למנוח כלל בילויים משותפים ויחסי אישות מעת לעת, בלבד.
30 בתקופה בה התגורר בנפרד ממשפחתו נהג המנוח לצאת לבילויים, רובם ללא
31 התובעת; התובעת והמנוח נכחו יחד באירועים כשבחלקם הדבר נבע מעבודתם
32 המשותפת; אכן, המנוח הזמין את התובעת לחופשה אחת בישראל ולעשר חופשות
33 בחו"ל, לצורך בילוי, אולם בנוסף נסע המנוח לחופשות רבות בארץ ובחו"ל ללא
34 התובעת, לרבות חופשה בחו"ל עם אשתו וילדיו; המנוח לא שיתף את התובעת

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 20740-07 פלונית נ' אלמונית

- 1 בחייו האישיים או המקצועיים; התובעת לא סעדה את המנוח במחלתו ולא היה
2 צורך בכך.
3
- 4 4.5. המנוח לא זן את התובעת. המנוח עזר לתובעת במתן כספים, לעתים, על פי בקשתה
5 כשנקלעה למצוקה כלכלית. כן נתן המנוח בידי התובעת את כרטיס האשראי שלו
6 בשתי הזדמנויות בשנת 2004 לחודשיים ובשנת 2005 לארבעה חודשים ושבוע, לשם
7 ביצוע משיכות קטנות בלבד. המנוח לא העביר לתובעת כספים לתכנית חיסכון,
8 והביטוח הסייעודי נעשה במסגרת עבודתה במרפאה הפרטית של המנוח.
9
- 10 4.6. טענת התובעת כי המנוח הביא להפסקת עבודתה במחלקה האורטופדית בבית
11 החולים בחודש מאי 2004 לאור החלטתה להפסיק להיעתר לדרישותיו, צובעת את
12 יחסי התובעת והמנוח בצבע כוחני ואינה עולה בקנה אחד עם טענתה כי בתקופה זו
13 היו המנוח והתובעת ידועים בציבור. כך גם טענות התובעת בבית הדין לעבודה
14 בדבר הטרדה מינית מדברות על יחסי ניצול ולא על יחסי שיתוף. מטריד מיני אינו
15 יכול להפוך בהבל פה לבן זוג.
16
- 17 4.7. המנוח היה בקשר עם עוד שתי נשים נוספות בתקופה בה לטענת התובעת היו
18 ידועים בציבור.
19
- 20 **דין**
- 21
- 22 5. כאמור, השאלה המונחת בפני הינה, האם בין התובעת לבין המנוח התקיים קשר של "ידועים
23 בציבור" בתקופה שממועד עזיבת המנוח את בית מגורי משפחתו ועד לחודש אוקטובר 2005.
24
- 25 במידה והתשובה לשאלה זו תהא בחיוב, יהא עלי לבחון האם בתקופה האמורה התקיים
26 שיתוף כלכלי בין המנוח לבין התובעת והאם יש מקום להיעתר לעתירת התובעת לחיוב
27 הנתבעת, כירשתו היחידה של המנוח, במזונותיה.
28
- 29 6. הלכה היא, כי על מנת שבני זוג יוכרו כידועים בציבור, נדרש כי יוכחו שני יסודות מצטברים –
30 קיום חיי אישות כבעל ואישה וניהול משק בית משותף. מבחנים אלה הם מבחנים עובדתיים,
31 ולכן גם השאלה אם פלונית היא ידועתו בציבור של אלמוני היא שאלה עובדתית (ראה, למשל,
32 בג"ץ 5492/07 **סמדר בוארון נ' בית הדין הארצי לעבודה** (פורסם בנבו, 19.9.10); ע"א 1966/07
33 **עמליה אריאל נ' קרן הגמלאות של חברי אגד בע"מ** (פורסם בנבו, 9.8.10)).
34

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 20740-07 פלונית נ' אלמונית

נטל ההוכחה כי היסודות האמורים התקיימו מוטל על הטוען להיות בני הזוג ידועים בציבור.

היסוד הראשון, קיום חיי אישות כבעל ואישה, מורכב מחיים אינטימיים כמו בין בעל ואשתו המשותפים על אותו יחס של חיבה ואהבה, מסירות ונאמנות, המראה שהם קשרו את גורלם זה בזה. היסוד השני, ניהול משק בית משותף, מכוון למקרים בהם אין המדובר בסתם משק בית משותף מתוך צורך אישי, נוחות, כדאיות כספית או סידור ענייני, אלא כפועל יוצא טבעי מחיי המשפחה המשותפים, כנהוג וכמקובל בין בעל ואישה הדבקים אחד בשני בקשר של גורל חיים (ע"א 621/69 נסיס נ' יוסטר, פ"ד כד(1) 617, 619; ע"א 3352/07 בנק הפועלים בע"מ נ' קריסטין הורש (פורסם בנבו, 7.12.09)).

7. ההכרה בבני זוג כ"ידועים בציבור" הינה משמעותית ויש בה כדי להשליך על בני זוג במגוון נושאים – הן במישור היחסים הפנימיים ביניהם והן במישור היחסים החיצוניים. משכך, על בית המשפט לנהוג בזהירות בטרם יוכרו בני זוג כידועים בציבור. כדברי כב' השופטת וילנר בעמ"ש (ח"י) 418-12-08 ס.ג.נ' ג.ג. (פורסם בנבו, 8.3.09) (להלן: "פרשת ס.ג."):

8. במישור היחסים הפנימיים, תוביל הכרה בבני הזוג כ'ידועים בציבור', בין היתר, להחלת מערכת דיני הגירושין על הצדדים בעת הפירוד. כך, עשוי הידוע בציבור להיות מחויב במזונות האישה (חובת מזונות מכוח תום הלב לזון את הידועה בציבור, מה שנקרא מזונות אזרחיים, ראו רע"א 8256/99 פלונית נ' פלוני פד"י נ"ח(2) 213 (2003), ע"א 805/82 ורסנו נ' כהן פד"י ל"ז(1) 529(1983)); תשלום מדור לאישה (תמ"ש (ת"א) 35922/99 ו.ד.נ' א.י. [פורסם בנבו], ניתן ביום 8.2.07 שם נפסק מעין מדור לידועה בציבור); חלוקת הרכוש שנצבר על פי כללי חזקת השיתוף (ע"א 52/80 שחר נ. פרידמן פד"י ל"ח(1) 443 (1984), וכן סקירת הפסיקה בנושא כפי שנומנו לי לעמוד על כך בעבר בע"מ (ח"י) 264/05 פלונית נ' אלמוני [פורסם בנבו], מיום 4.5.06; זכויות פנסיה שצבר הידוע בציבור; ויתכן אף זכאות לנכסי קריירה.

במישור היחסים החיצוניים, תוביל הכרה ב'ידועים בציבור' למתן זכויות ירושה (ע"א 1717/98 יוסף בלאו נ' אדית פוזש פ"ד נד(4) 376 (2000), קצבאות שארים, הכרה בדיירות מוגנת (ע"א 481/73 אוסקר רוזנברג, בתוקף תפקידו כמנהל עזבון המנוחה נ' אפרים (ארנסט) שטסל פ"ד כט(1) 505 (1974), הקלות במיסוי וכיוצא ב').

9. לפיכך, ונוכח ההשלכות המשמעותיות למעמד הידועים בציבור, יש לנקוט משנה זהירות בטרם יוכרו בני זוג החיים ביחד חיי משפחה, כ'ידועים בציבור' מהבחינה המשפטית. הכרה כזו כדבר שבשגרה, במיוחד בעידן המודרני בו סיטואציה זו שכיחה כל כך, תפגע דווקא בכל אותם זוגות רבים המבקשים לחיות תחת קורת גג אחת ללא נישואין, בלא שהתכוונו להחיל על מערכת היחסים ביניהם את מכלול החובות והזכויות הנובעות מדיני הנישואין והגירושין.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 20740-07 פלונית נ' אלמונית

1 כן ראה בעניין זה דברי כב' השופט א' רובינשטיין בע"א 9755/04 ביטון נ' קצין התגמולים –
2 משרד הביטחון, תק-על 2008(3) 2900 :

3
4 "יש להיזהר מאוד מלהטיל על בני זוג שבחרו לחיות בזוגיות (רצופת
5 אהבה ככל שתהיה) ללא כוונה ליצור מחויבות משפטית הדומה לקשר
6 נישואין, תוצאות משפטיות מרחיקות לכת.

7 ...
8 ... ויש להקפיד על בדיקת העובדות בכל מקרה, שכן תיתכן בהחלט
9 קרבה רגשית בין איש ואשה תוך קשר נפשי של חברות קרובה, לרבות
10 פרק חיים משותפים, ואף על פי כן לא תגיע לכלל מחויבות משפטית
11 המצדיקה על פי דין הכרה כידועים בציבור ... (ההדגשות מכאן ולהבא
12 שלי – ח' ר' ר').

13
14 ראה גם, שחר ליפשיץ, הידועים-בציבור בראי התיאוריה האזרחית של דיני המשפחה,
15 תשס"ה-2005, בעמ' 89-120 (להלן: "ליפשיץ").

16
17 8. בהתאם לאמור נקבע, כי כדי שבני זוג יוכרו כידועים בציבור, עליהם לעבור "מבחן סף". יש
18 להראות כי בני הזוג עברו את שלב ה"ניסיון", וכי הם גמרו בדעתם למסד את הקשר ביניהם
19 ולמעשה להתקשר האחד עם השני במערכת של חובות וזכויות של דיני הנישואין והגירושין,
20 הן במהלך חייהם המשותפים והן לעת פירוקם (רע"א 8256/99 פלונית נ' פלוני, פ"ד נח(2)
21 213, 238; דברי כב' השופטת י' וילנר בפרשת ס.ג.)

22
23 9. ויודגש, בחינת מערכת היחסים בין אותם בני זוג צריכה להיעשות על פי קריטריונים
24 סובייקטיביים, בהתאם לאומד דעת בני הזוג הקונקרטיים העומדים בפני בית המשפט. על
25 בית המשפט לבחון כיצד ראו בני הזוג שבפניו את מערכת היחסים ביניהם (בע"מ 3497/09
26 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו, 4.5.10) (להלן: "פרשת פלוני").

27
28 10. בפסיקות בתני המשפט לאורך השנים רוככו הקריטריונים המהווים בסיס להכרה בבני זוג
29 כידועים בציבור. כך, למשל, הכירה הפסיקה בהיות בני זוג ידועים בציבור על אף העובדה
30 שאחד מהם היה נשוי לאחר (ע"א 384/61 מדינת ישראל נ' פסלר, פ"ד טז(1) 102 (להלן:
31 "פרשת פסלר"); ע"א 563/65 יגר נ' פלביץ, פ"ד כ(3) 244; בע"מ 3287/09 פלונית נ' פלוני
32 (פורסם בנבו, 7.5.09); וכך הכירה הפסיקה, במקרים מסוימים, בבני זוג כידועים בציבור על
33 אף העובדה שכל אחד מבני הזוג לן בדירה משלו (ע"א 79/83 היועץ המשפטי לממשלה נ'
34 סוזן שוקרון, פ"ד לט(2) 690 (להלן: "פרשת שוקרון"); פרשת פלוני).

35
36 יפים בעניין זה דברי כב' השופטת ע' ארבל בפרשת פלוני :

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 20740-07 פלונית נ' אלמונית

1 " ... נוכח ההכרה בעובדה שלא ניתן לגבש מתכונת אחת וקריטריונים
2 מדויקים למונח "חיי משפחה" ולמונח "ניהול משק בית משותף" נקבע
3 בעבר כי שאלת קיומם של תנאים אלה ראוי שתיבחן על פי קריטריונים
4 סובייקטיביים. דהיינו, כיצד ראו בני הזוג עצמם את מערכת היחסים
5 ביניהם. עוד נקבע כי אין לחפש ואין לגבש קריטריונים נוקשים לדיבור
6 "חיי משפחה" ולדיבור "משק בית משותף" (ע"א 79/83 היועץ המשפטי
7 לממשלה נ' סוזן שוקרון, פ"ד לט (2) 690 (להלן: עניין שוקרון)). מאחר
8 ואין מתכונת אחת של 'חיי משפחה' ב'משק בית משותף' המצויה אצל כל
9 הזוגות הנשואים והדברים שונים מזוג לזוג בהתאם לגילם, השכלתם,
10 השקפת עולמם, הרגלי חייהם, מקצועם, מצבם הכספי, מצב בריאותם
11 וכיוצא באלה, על בית המשפט לבחון את מרכיב המגורים במקרה
12 הקונקרטי המובא להכרעתו, תוך שהוא בוחן את נסיבות הענין מנקודת
13 מבטם הסובייקטיבית של בני הזוג. היינו, יש להתחקות אחר אומד דעתם
14 של בני הזוג לעניין קביעות הקשר ומיסודו. סבורה אני, כמו הערכאות
15 דלמטה, כי יישום ההלכה הפסוקה על נסיבות המקרה שלפנינו, מוביל
16 למסקנה כי לא נפלה כל שגגה בהכרעת בית המשפט קמא בה נקבע
17 ואושר בערכאת הערעור כי מדובר במערכת יחסים זוגית שנמשכה
18 כשמונה שנים וחצי, בהן בילו המנוח והמשיבה את מרבית שעות היממה
19 יחדיו וניהלו מערכת יחסים הכוללת השתתפות באירועים משפחתיים,
20 ארוחות חג וגם בסיוע ובסיעוד בעיתות חולי, כאשר בית המשפט לענייני
21 משפחה השתכנע, ואחריו בית המשפט המחוזי, כי בני הזוג החליטו
22 לקשור גורלם זה בזו, קיימו זוגיות הרמונית תוך התחשבות מירבית של
23 כל אחד מהם בקשרים המשפחתיים של רעהו, בעטיה הגיעו לסידור בו
24 יחיו בשתי דירות סמוכות המהוות "... מעין דירה גדולה אחת
25 ומשותפת", תוך קיום חיי משפחה וניהול משק בית משותף."

26
27 ודוק: כעולה מדברי כב' השופטת ע' ארבל, למרות ריכוך התנאים כאמור, על הטוען להיות
28 בני זוג ידועים בציבור להצביע על עובדות המוכיחות כי בני הזוג ראו את עצמם כידועים
29 בציבור וכי ביקשו לקשור את גורלם זה בזו.

30
31 ואכן, באותם מקרים בהם חרג בית המשפט מהעקרונות אשר התוו בפסיקה כמעידים על
32 היות בני זוג ידועים בציבור, כמו למשל מגורים משותפים בדירה אחת ובהעדר מגורים
33 משותפים היה זה שעה שהיו סממנים בולטים לקשר זוגי מחייב, כמו למשל, ילדים משותפים,
34 רכוש משותף, חשבון בנק משותף או פעילות כלכלית הדדית, עריכת צוואה לטובת בן הזוג
35 וכיו"ב.

36
37 11. יש אפוא לפנות ולבחון את השאלה האם התובעת והמנוח חיו כידועים בציבור אם לאו, על פי
38 עובדותיו של המקרה, תוך בחינת אומד דעתם של התובעת ושל המנוח.

39
40 יוער, כי במקרה שבפני מלאכת ההתחקות אחר כוונת הצדדים קשה במיוחד לנוכח פטירתו
41 של המנוח בטרם סיפק בידו להגיש תצהיר עדות ראשית ובטרם נחקר על גרסתו. הגם שכך,
42 בראיות אשר הוגשו לתיק בית המשפט וכן בעדויות אשר הונחו בפני, יש כדי ללמד על
43 כוונותיו של כל אחד מהצדדים.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 20740-07 פלונית נ' אלמונית

1
2 12. לאחר שבחנתי את החומר המצוי בתיק בית המשפט ושקלתי את הדברים, סבורני כי לא עלה
3 בידי התובעת להוכיח כי בקשר שהתנהל בינה לבין המנוח מיום עזיבתו את בית מגורי
4 משפחתו ועד לחודש אוקטובר 2005 התקיימו שני התנאים הדרושים לשם הכרה בהם
5 כידועים בציבור, קרי – חיים אינטימיים כבעל ואישה המלמדים כי קשרו גורלם זה בזו
6 וניהול משק בית משותף.

7
8 כבר עתה יצוין, כי לנוכח מסקנתי זו, איני מוצאת מקום להכריע בשאלת מועד עזיבתו
9 המדויק של המנוח את בית מגורי משפחתו – האם בחודש ספטמבר 2002 כגרסת התובעת או
10 שמא כחודשיים לאחר מכן, בסוף חודש נובמבר 2002, כגרסת הנתבעת.

11
12 להלן אפרט את הטעמים אשר הביאו למסקנתי האמורה –

היסוד הראשון: חיים אינטימיים כבעל ואישה

אופי הקשר בין התובעת לבין המנוח ומשכו –

13 13. אקדים ואציין, כי אף אם, עקרונית, אין בטענת אישה פלונית כי ראשית יחסיה עם איש
14 אלמוני בהטרדה כדי לשלול טענתה כי התקיים ביניהם קשר של ידועים בציבור, וזאת מבלי
15 להכריע בסוגיה זו ומבלי להכריע בשאלה האם במקרה דנן הטריד המנוח מינית את התובעת,
16 נראה כי במקרה קא עסקינן לא כך היו פני הדברים. כן נראה, כי התובעת בטענותיה ניסתה
17 לאחוז בזה וגם מזה לא להניח ידה (קוהלת ז' יח').

18
19 כך, בכתב התביעה עתרה התובעת למתן סעדים מכוח היותה ידועתו בציבור של המנוח החל
20 מחודש אוקטובר 1996. טענה זו עומדת בסתירה הן לטענותיה של התובעת בהמשך ההליכים
21 שהתקיימו בפני והן לטענותיה בכתב התביעה אשר הוגש על ידה לבית הדין לעבודה, שם,
22 טענה כי תחילת הקשר בינה לבין המנוח, כמו גם המשכו, נבע מהתנהגות המנוח אשר ניצל
23 את מרותו ולמעשה גרם לה להיכנע לדרישותיו.

24
25 עוד הוסיפה התובעת וטענה, כי "לאורך כל הדרך" היה ברור לה כי אם תסרב להעתר
26 לדרישותיו של המנוח היא עלולה למצוא את עצמה ללא מקור פרנסה (סעיף 11 לתצהיר
27 התובעת; סעיף 19 לכתב התביעה בבית הדין לעבודה).

33

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 20740-07 פלונית נ' אלמונית

1 כך גם, טענה התובעת, כי פיטוריה מעבודתה במרפאה הפרטית של המנוח והפסקת עבודתה
2 במחלקה בחודש מאי 2004 נבעו מסירובה להיעתר לדרישותיו.

3
4 במקביל ובסתירה לאמור לעיל, טענה התובעת, כי נסיעתה עם גרושה לאנגליה בשנת 2002
5 היא שהיוותה את נקודת המפנה ביחסיהם. לטענתה, המנוח התנגד נחרצות לנסיעתה ואיים
6 עליה בפיטורין (פרוט' הדיון מיום 20.4.09, עמ' 39, ש' 26; עמ' 40, ש' 2). יתר על כן, לטענתה,
7 במהלך שהותה בחו"ל המנוח התקשר אליה פעמים רבות וביטא את געגועיו. לטענתה, בשלב
8 זה חשה " ... מעבר חד פתאום בין הטרדה מינית כבר אכפת לו ממני הוא אוהב אותי" (פרוט'
9 מיום 20.4.09, עמ' 39, ש' 22-23), ובסיכומיה הדגישה, כי "ביום שחזרה מאנגליה הבינה
10 שהנתבע מתגעגע אליה מאוד ולא רואה בה את אותו אוביקט מיני שצריך להסתיר אותו
11 אלא רואה בה אהובה, נאהבת, אשה שהיא בת זוג שלו ומאותו רגע התחולל אצלה השינוי
12 הגדול וכך אמרה בכמה מקומות ..." (עמ' 45 לסיכומים, ש' 16-18).

13
14 יתר על כן, בסתירה לטענותיה שבכתב התביעה, התובעת הוסיפה וטענה בסיכומיה, כי
15 ראשית התקופה בה חיה עם המנוח "ביחד במסגרת שאפשר לקרוא לה מסגרת של ידועים
16 בציבור" היתה עת עזב את בית מגורי משפחתו בחודש ספטמבר 2002 (שם, בש' 27-23). (כן
17 ראה בעניין זה חקירתה התובעת בהליך המתקיים בפני בית הדין לעבודה, פרוט' מיום
18 13.10.10, עמ' 5, ש' 18 - עמ' 6, ש' 4).

19
20 סיכומו של דבר, טענת התובעת, לפיה יחסי ההטרדה המינית ויחסיהם כידועים בציבור
21 התקיימו למעשה בו זמנית, עומדת בסתירה לטענתה בדבר המהפך שחל ביחסיהם ואשר
22 העביר את יחסיהם לפסים של ידועים בציבור (עמ' 48, ש' 4-3).

23
24 14. מכל מקום, אף בהתעלם מטענת התובעת כי הוטרדה על ידי המנוח, בחינת אופי יחסי
25 התובעת והמנוח, כעולה מהחומר המצוי בתיק בית המשפט, מלמדת על כך שהם לא חיו כבני
26 זוג אשר קשרו גורלם זה בזה, וכי יחסיהם התמצו בבילויים משותפים וקיום יחסי אישות
27 מעת לעת, מבלי שהיתה למנוח כל כוונה לקשור קשר מחייב עם התובעת. ואפרט –

28
29 כאמור לעיל, לטענת התובעת פרק הזמן בו התקיים קשר של ידועים בציבור בינה לבין המנוח,
30 הינו 3 שנים בלבד.

31
32 אף אם יש ממש בטענת התובעת, כי בתקופה זו נהגו התובעת והמנוח לנסוע לחופשות או
33 כנסים בארץ ובחו"ל במימונו של המנוח, לאכול יחד במסעדות ולצאת לבילויים משותפים,
34 אין בכך כדי להצביע על כך שבין התובעת לבין המנוח התקיים קשר של בני זוג ידועים בציבור
35 אשר קשרו גורלם זה בזו. והרי, אף לטענת התובעת, גם בתקופה שקדמה למועד בו הפך,

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 20740-07 פלונית נ' אלמונית

1 לטענתה, הקשר בינה לבין המנוח לקשר של "ידועים בציבור" הם נהגו לצאת לחופשות
2 במימונו של המנוח, למסעדות ולבילויים משותפים (ראה גם תעודת בירור פרטים על נוסע
3 אשר צורפה כנספח ז' לכתב התביעה). מכאן, שאף לטעמה של התובעת אין באמור כדי ללמד
4 על קשר של ידועים בציבור.

5
6 אכן, הוכח כי, כטענת התובעת, נהגו התובעת והמנוח לצאת יחד עם חברים, להתארח יחד
7 בבתייהם ולהשתתף יחד בשמחותיהם. אולם, מעיון בתצהיר התובעת עולה, כי לכל הפחות
8 בחלק מאותם אירועים נוכחות התובעת והמנוח נבעה מעבודתם המשותפת במחלקה (סעיפים
9 27-28 לתצהיר התובעת). ומכל מקום, עובדה זו אין בה כדי להצביע על מהות הקשר בין
10 התובעת לבין המנוח. לא למותר לציין, כי למרות טענת התובעת אודות טיב יחסיה עם המנוח
11 ולמרות המספר הרב של חברים עמם בילו יחד לטענתה, לא הזמינה התובעת לעדות ולו עד
12 אחד, למעט בתה ושני חבריה, אשר היה בעדותו כדי לסייע לשפוך אור על אופיה של מערכת
13 היחסים בינה לבין המנוח. הלכה פסוקה היא, כי הימנעות צד מהזמנת עד או הבאה ראיה,
14 אשר יכולים היו, לכאורה, לתמוך בגירסתו, מצביעה כי עדותו של העד או הצגת הראיה בפני
15 בית המשפט היו פוגעים בגרסתו (ראה, למשל, ע"א 565/89 קופל (נהיגה עצמאית בע"מ נ'
16 טלקר חברה בע"מ, פ"ד מד(4) 595, 602). אשר על כן, טענת התובעת בדבר המשמעות שיש
17 לייחס לבילויים המשותפים שלהם נדחית.

18
19 נראה כי, כטענת הנתבעת, בסופי השבוע וכן בחגים נהג המנוח לסעוד עם בני משפחתו ולא עם
20 התובעת (ראה עדות הנתבעת בעניין זה כמפורט להלן).

21
22 התובעת לא טענה וממילא לא הוכיחה כי הכירה את בני משפחתו של המנוח, הוריו, אחותו
23 ואחייניו; ונראה כי אף המנוח לא הכיר את בני משפחתה מעבר להיכרות שטחית עם בתה
24 וזאת על אף העובדה שבמהלך התקופה האמורה הבת היתה נערה צעירה. יתר על כן, הוכח,
25 כי, למעט פעם אחת, לא ביקרה ביתה של התובעת בדירות בהן התגורר המנוח וזאת הגם
26 שלטענת הנתבעת למעט כחודש וחצי התגוררה עם המנוח כשלוש שנים בדירות האמורות
27 ולמרות שאותה עת היתה ביתה נערה בגיל ההתבגרות.

28
29 לאחר ההתדרדרות במצבו הרופאי שב המנוח להתגורר עם הנתבעת.

30
31 אל כל טיפולי הכימותרפיה שעבר בתאריכים 19.2.04 - 10.7.04 לווה המנוח על ידי מי
32 מבנותיו, ולא על ידי התובעת. הנתבעת, אשר עדותה היתה אמינה ומהימנה בעיני, העידה כי
33 הגיעה לבקר את המנוח בבית החולים לאחר הטיפולים וכי מעולם לא ראתה את התובעת
34 נוכחת במקום (סעיפים 7(א), 7(ב), 7(ד) ו- 7(ה) לתצהיר עדותה הראשית של הנתבעת (להלן:
35 "תצהיר הנתבעת"), עליהם לא נחקרה).

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 20740-07 פלונית נ' אלמונית

נישואי המנוח והנתבעת –

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

15. אמנם, כאמור לעיל, בשורת פסקי דין אשר ראשיתם **בפרשת פסלר**, העניק בית המשפט העליון מעמד של ידועים בציבור וזכויות הנלוות אליו גם לידועים בציבור נשואים ולבני זוגם; אולם, לטעמי, בנסיבות המקרה שבפני יש בנישואי המנוח לנתבעת כדי להביא למסקנה כי המנוח והנתובעת לא חיו "כבעל ואישה אשר קשרו גורלם זה בזו", ומשכך לא היו ידועים בציבור. זאת כנלמד מהעובדות כדלקמן –

על אף עזיבתו את בית מגורי המשפחה, לא פעל המנוח לפירוק קשר הנישואין שלו עם הנתבעת. המנוח לא הגיש כל תביעה ו/או בקשה לבית הדין הרבני ואף לא פנה אל הנתבעת בעניין זה. נהפוך הוא, על פי עדות הנתבעת, לאחר שביום 6.3.03 הגישה הנתבעת בקשה ליישוב סכסוך לבית המשפט לענייני משפחה (תמ"ש 11730/03), הבהיר לה המנוח שאין ברצונו להתגרש וכי מדובר ב"תקופה" שעוברת עליו, ועל כן זנחה הנתבעת את הבקשה ליישוב סכסוך זמן קצר לאחר הגשתה תוך שקיבלה החלטה שלא לפעול לפירוק המשפחה, אלא לחכות עד שהמנוח יתעשת ויחזור הביתה (סעיף 9) (ג) לתצהיר הנתבעת). הנתבעת לא נחקרה על עדותה זו בחקירתה הנגדית, ומשכך, והואיל וגרסת הנתבעת בעניין זה אמינה בעיני ומתיישבת עם היגיון הדברים ועם העובדה שאכן, בסופו של דבר, שב המנוח להתגורר עם הנתבעת, יש לקבל את גרסתה.

זאת ועוד, הוכח, כי על אף שהמנוח עזב את בית מגורי המשפחה הוא לא פעל לפירוק הקשר הכלכלי בינו לבין הנתבעת, בין באמצעות פנייה לערכאות ובין באמצעות פנייה אל הנתבעת. יתרה מכך, בתקופה בה התגורר המנוח מחוץ לבית המשיכו המנוח והנתבעת לנהל חשבונות בנק משותפים, המנוח הפקיד את משכורתו לחשבון בנק משותף לו ולנתבעת ואף נטל עמה הלוואה לצורך רכישת רכב (סעיף 5 לתצהיר הנתבעת; חקירת הנתבעת בפרוט' הדיון מיום 8.3.10, עמ' 8; נספח ז' לתצהיר הנתבעת). אף התובעת העידה כי ידעה שהמנוח המשיך לפרנס את משפחתו בתקופה בה התגורר בדירות שכורות (פרוט' מיום 8.3.10, עמ' 2, ש' 15-13).

הנתבעת, אשר עדותה היתה, כאמור, אמינה ומהימנה בעיני, העידה, כי בנסיעותיה לחו"ל רכשה בגדים עבור המנוח אף בתקופה בה לא התגורר עמה (חקירת הנתבעת, עמ' 10, ש' 27 - עמ' 11, ש' 2).

עוד העידה הנתבעת, כי בתקופה בה התגורר בנפרד ממשפחתו הקפיד המנוח להגיע לבית המשפחה מידי צהרי שבת לארוחות בהן נכחו, נוסף לנתבעת ולילדיו, גם הורי המנוח, אחותו

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 20740-07 פלונית נ' אלמונית

1 וילדיה; כן העידה כי המנוח נהג להגיע לבית משפחתו לארוחות בראש השנה ובליל הסדר
2 למעט כששהה בחו"ל (סעיפים 6(א) ו- 6(ב) לתצהיר הנתבעת, עליהם לא נחקרה בחקירה
3 נגדית).

4
5 עוד יש להביא בחשבון את העובדה, שכמעט בכל התקופה לגביה טענה התובעת כי היתה
6 ידועתו בציבור של המנוח לא שינה המנוח את כתובת מגוריו במשרד הפנים ועד ליום 11.8.05
7 נותרה כתובתו הרשומה בבית, אז שינה את כתובתו לכתובת מרפאתו הפרטית (סעיף 8
8 לתצהיר הנתבעת עליו לא נחקרה על ידי בא כוח התובעת; נספח ח' לתצהיר הנתבעת).

9
10 כמו כן, בצוואת המנוח אשר נחתמה על ידו ביום 6.6.04, עת התגורר מחוץ לבית משפחתו,
11 נכללה הנתבעת בין הנהנים, והמנוח אף ביקש למנותה כמנהלת עיזבונו.

12
13 עוד יצוין, כי בשנת 29.10.01 עברו המנוח והנתבעת יחד עם ילדיהם להתגורר בבית שבנו
14 למגוריהם ואשר בנייתו נמשכה תקופה של כשנה וחצי. התובעת העידה כי עובדה זו היתה
15 ידועה לה (פרוט' מיום 8.3.10, עמ' 2, ש' 7-12). אמנם, על פי טענת התובעת בסיכומיה במועד
16 זה טרם נרקם בינה לבין המנוח קשר של "ידועים בציבור", אולם, יש להביא בחשבון את
17 מעבר המנוח והנתבעת לבית שבנו למגוריהם, לנוכח טענת התובעת בכתב התביעה ובתצהיר
18 עדותה הראשית, כמפורט לעיל, כי היתה ידועתו בציבור של המנוח באותו מועד.

19
20 16. נמצא, כי במועד בו לטענת התובעת התקיים בינה לבין המנוח קשר של ידועים בציבור, היה
21 המנוח נשוי לנתבעת, לא נקט כל פעולה לפירוק קשר הנישואין כמו גם לפירוק הקשר הכלכלי
22 בינו לבין הנתבעת, וברי כי נישואיו לנתבעת לא התפרקו "התפרקות סופית".

23
24 בעניין זה ראה: **ליפשיץ**, עמ' 267-274; דניאל פרידמן, "הידועה בציבור בדין בישראל", **עיוני**
25 **משפט ג** (תשל"ג) 459; והשווה, בין היתר, עם: **בע"מ 3287/09 הנ"ל** וכן עם בג"ץ 4178/04
26 **פלוני נ' בית הדין הרבני לערעורים** (פורסם בנבו, 13.12.06).

27
28 צוואת המנוח –

29
30 17. כאמור, בצוואתו לא ציווה המנוח לתובעת דבר. הצוואה נחתמה, כאמור, ביום 6.6.04, זמן
31 שהתובעת והמנוח לא היו בקשר. הגם שלאחר מועד זה חודש הקשר בין התובעת לבין המנוח
32 ולטענת התובעת הם חיו כידועים בציבור, לא שינה המנוח את הוראות צוואתו ולא כלל את
33 התובעת כנהנית על פיה. אף בכך יש כדי ללמד על אומד דעת המנוח ועל האופן בו ראה את
34 הקשר בינו לבין התובעת.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 20740-07 פלונית נ' אלמונית

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
- קשרי המנוח עם נשים אחרות –
18. הוכח, כי החל בסוף חודש אפריל 2004 ועד לחודש יולי 2004 ניהל המנוח קשר רומנטי עם גבי *** (להלן: "גבי ר.")(ראה תצהיר עדותה הראשית של גבי ר.; וכן חקירתה בפרוט' מיום 9.12.10, עמ' 35-36). אמנם, חלק מהתקופה בה קיים המנוח קשר עם ר. חפפה לתקופת הפירוד בינו לבין התובעת, אולם, בשים לב לטענת התובעת, כי תקופת הפירוד נמשכה חודש וחצי בלבד, ומבלי להכריע בנכונותה, הרי, על פי גרסת התובעת, בחלק מהתקופה בה קיים המנוח קשר עם ר. היה הוא בקשר עם התובעת.
19. כן שוכנעתי, כי בשנת 2005 ניהל המנוח מערכת יחסים רומנטית עם גבי *** (להלן: "גבי ב.ב."). אמנם, בעוד לטענת המנוח בכתב הגנתו מערכת יחסים זו נמשכה מספר שבועות בקיץ 2005 (ב.כ.ב. לכתב ההגנה), לדברי הגב' ב.ב. מערכת היחסים ארכה מספר חודשים, מראשית שנת 2005 ועד כשבועיים לפני נסיעתו של המנוח יחד עם התובעת לתיאלנד (סעיפים 4 ו- 8 לתצהיר עדותה הראשית); כך או כך, שוכנעתי כי בין המנוח לבין גבי. התקיים קשר רומנטי בתקופה בה לטענת התובעת היתה ידועתו בציבור של המנוח.
20. מעדות התובעת עולה, כי לכל הפחות חלק מקשריו של המנוח עם נשים אחרות היו ידועים לה (פרוט' מיום 20.4.09, עמ' 55, ש' 17-22).
21. איני מקבלת את טענת התובעת כי עדותה של הגב' ר. כי התובעת צלצלה אליה בטלפון וגידפה אותה מלמדת על כך שהקשר בינה לבין המנוח לא היה קשר מיני בלבד. אף אם התובעת היא שביצעה את אותן שיחות, אין בכך כדי ללמד בהכרח שהיתה ידועתו בציבור של המנוח; ומכל מקום, ודאי שאין בכך כדי להצביע על האופן בו ראה המנוח את יחסיו עם התובעת.
22. יוער, כי אף התובעת העידה כי בתקופה בה היתה בקשר עם המנוח נסעה לחו"ל עם גרושה מספר פעמים, כאשר באחת הפעמים נסעה עמו ללא בתם המשותפת, ולנה עמו בחדר אחד (פרוט' מיום 20.4.09, עמ' 42). אמנם, כאמור, בסיכומיה צמצמה התובעת את התקופה בה לטענתה התקיים בינה לבין המנוח קשר של ידועים בציבור, אולם אין להתעלם מכך שעל פי טענת התובעת בכתב התביעה ובתצהירה במועד בו חיה עם המנוח כידועתו בציבור נסעה עם גרושה לטיולים בחו"ל כאמור.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 20740-07 פלונית נ' אלמונית

טיוטת ההסכם בין התובעת לבין המנוח

1
2
3 23. כאמור, בשנת 2005 ערך עורך דין מטעם המנוח הסכם בין המנוח לבין התובעת, על פיו על אף
4 קיומו של קשר אינטימי בין המנוח לבין התובעת, לא מתקיים ביניהם קשר של ידועים
5 בציבור, הם לא התגוררו יחד ולא ניהלו משק בית משותף (ת/34). אמנם, כאמור, הסכם זה
6 לא נחתם, אך יש בו כדי ללמד על כך שהצדדים לא גרו יחד, על כוונת המנוח ועל האופן בו
7 ראה את הקשר בינו לבין התובעת.

העדר מגורים משותפים

9
10
11 24. אין חולק כי לכל המאוחר עזב המנוח את בית מגורי משפחתו ביום 20.11.02. לאחר עזיבתו,
12 התגורר המנוח במשך כשנה וחצי בדירה שכורה ב ***, לאחר מכן, במשך כעשרה חודשים,
13 התגורר בדירה שכורה ב *** ולאחר מכן במשך כשנה התגורר בדירה שכורה ב ***.

14
15 25. מהחומר המצוי בתיק בית המשפט, עולה, כי לא עלה בידי התובעת להוכיח את טענתה, כי
16 התגוררה עם המנוח בדירות אלה. שכן, התובעת נמנעה מתמיכת טענתה בדבר מגורים
17 משותפים בראיה אובייקטיבית כלשהי, כהזמנת השכנים לעדות, הזמנת בעלי הדירות לעדות,
18 הזמנת עובדי המכבסה בה לטענת התובעת הפקידה את בגדיה ובגדי המנוח וכיו"ב. כמו כן,
19 התובעת הגישה לבית המשפט מסמך בכתב ידה אשר כותרתו "חיפוש דירות באמצעות
20 מתווכת גב' רינה" (ת/4), אולם נמנעה מהזמנת אותה מתווכת דירות אשר לטענתה
21 באמצעותה חיפשה דירות למגוריה המשותפים עם המנוח, לעדות. הימנעות התובעת מהבאת
22 ראיה אשר יש בה, לכאורה, כדי לתמוך בגרסתה, מצביעה, כאמור, כי הצגת הראיה בפני בית
23 המשפט היתה פוגעת בגרסתה. כמו כן, יש ליתן את הדעת לכך שעל הסכמי השכירות ביחס
24 לשלוש הדירות היה חתום המנוח לבדו – עובדה אשר הגם שבה כשלעצמה אין כדי לשלול
25 מגורים משותפים, יש ליתן לה משקל לנוכח העדר ראיות נגדיות מטעם התובעת למגורים
26 משותפים כאמור.

27
28 26. לא שוכנעתי שיש ממש בטענת התובעת, כי שכירת הדירה ב *** נעשתה באמצעותה. אמנם,
29 התובעת הגישה לתיק בית המשפט כרטיס ביקור של מתווך (ת/3), אולם, לטענת המנוח בכתב
30 ההגנה שמו של מתווך זה כלל אינו מוכר לו, השכרת הדירה ב *** נעשתה באמצעות סוכנות
31 תיווך אחרת, וללא ידיעת התובעת (סעיפים 22-26 לכתב ההגנה). התובעת לא תמכה את
32 טענתה כי היתה מעורבת בשכירת דירה זו בכל ראיה חיצונית כעדות המתווך אשר לדבריה
33 עמדה עמו בקשר לצורך השכרת הדירה וכעדות סוכנות התיווך באמצעותה שכר המנוח את
34 הדירה. ומכל מקום, גם לו סייעה התובעת למנוח למצוא דירה למגוריו, לא היה בכך כדי

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 20740-07 פלונית נ' אלמונית

- 1 להראות כי שכירת הדירה נעשתה באמצעותה ולצורך מגורים משותפים בה. אשר על כן, איני
2 מקבלת את גרסת התובעת בעניין זה.
3
- 4 הגב' ר. העידה כי היתה בקשר עם המנוח מסוף חודש אפריל 2004 עד חודש יולי 2004, כי
5 ביקרה בדירת המנוח ב *** וכי לא הבחינה בכל סממן נשי המציין שאישה עשתה שימוש
6 בדירה והדירה עשתה עליה רושם של דירת רווקים (סעיף 5 לתצהיר עדותה הראשית, עליו לא
7 נחקרה בחקירה נגדית). כאמור, על פי גרסתה של התובעת, חלק מהתקופה בה היתה הגב' ר.
8 בקשר עם המנוח חפפה את התקופה בה היה המנוח בקשר עם התובעת.
9
- 10 אף גב' ב.ב. העידה כי ביקרה בדירתו של המנוח ב *** מספר רב של פעמים וב"חיטוטיה"
11 בארון חדר האמבטיה בדירה לא ראתה כל פריט או דבר מה שמצביע על מגורים נשיים
12 בדירה, כפרפומריה ו/או טואלטיקה (סעיף 6 לתצהיר עדותה הראשית; פרוט' מיום 14.10.10,
13 עמ' 22-24).
- 14
- 15 לתמיכה בטענתה בדבר מגורים משותפים הביאה התובעת לעדות בפני בית המשפט את בתה,
16 וכן את מר *** (להלן: "א.") שהיה חברה של הבת בשנים 2001 - 2003 ואת מר *** (להלן:
17 "ע.") שהיה חברה של הבת החל משנת 2004.
18
- 19 מעיון בעדויותיהם של שלושת עדים אלה עולה, כי שלושתם לא דקו פרותא בטענותיהם. כך,
20 הן הבת והן א. העידו כי התובעת התגוררה עם המנוח בשנת 2001 (סעיף 2 לתצהיר עדותו
21 הראשית של א.; חקירת א. בפרוט' מיום 20.4.09, עמ' 2-4; חקירת הבת בעמ' 14, ש' 21 - עמ'
22 19, ש' 4), בעוד שלטענת התובעת החלה להתגורר יחד עם המנוח רק בחודש ספטמבר 2002
23 ולפני מועד זה התגורר המנוח עם הנתבעת, ולמעט שתי נסיעות בנות שבוע לחו"ל בשנת 2001
24 לן בכל לילה בביתו (עמ' 32 לפרוט', ש' 18 - עמ' 33, ש' 8). וכך, בחקירתה לא ידעה הבת לפרט
25 אודות החופשות המשותפות של התובעת ושל אביה, גרושה של התובעת, אולם זכרה את
26 החופשות אליהן נסעה התובעת עם המנוח (ראה, למשל, עמ' 31, ש' 4-10). כמו כן, על אף
27 שבתצהירו העיד א. כי התובעת נהגה לנסוע לבית מגוריה עם המנוח ב *** (סעיף 3), בחקירתו
28 העיד, כי מעולם לא היה באותו בית ב *** ולא ידע בדיוק לאן נסעה התובעת, וכלשונו, "לא
29 התערבתי לה בחיים הפרטיים יותר מידי לאן היא נסעה, אבל זה מה שנאמר לי" (שם, עמ'
30 3, ש' 5-6; עמ' 4, ש' 19-27; וכן חקירתו החוזרת, עמ' 6, ש' 13-21). יצוין, כי בחקירתו
31 הנגדית העיד א. כי עשה את תצהיר עדותו הראשית יחד עם התובעת (שם, עמ' 3, ש' 25), ובכך
32 יש כדי להצביע על המגמתיות בתצהירו ולפגוע באמינותו.
33 אף מעדותו של ע. אשר במועד חקירתו הנגדית היה בן זוגה של הבת, ניכר ניסיונו לסייע
34 לגרסתה של התובעת. כך, מחד העיד כי בשנים 2004 - 2005 התובעת כמעט שלא לנה בביתה

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 20740-07 פלונית נ' אלמונית

1 (פרוט' מיום 20.4.09, עמ' 8 ש' 19-21; עמ' 9, ש' 10-11), ומאידך לא זכר שבתקופת הפירוד
2 בין התובעת לבין המנוח בשנת 2004 חיה התובעת בביתה (שם, ש' 14-17). כמו כן, למרות
3 הרושם העולה מתצהירו כי נפגש עם המנוח פעמים רבות, כי לעתים נהג המנוח להגיע יחד עם
4 התובעת לביתה וכי אף בני משפחתו הכירו את המנוח (סעיפים 2, 4 ו-8), בחקירתו הנגדית
5 כן העיד ע. כי בתקופה שמראשית חברותו עם הבת בחודש פברואר 2004 ועד לתום הקשר בין
6 התובעת לבין המנוח בחודש אוקטובר 2005, פגש את המנוח 10 פעמים בלבד (עמ' 11, ש' 8-9)
7 ואילו בני משפחתו, אשר התגוררו בשכנות לבית התובעת, פגשו את המנוח פעם אחת בלבד
8 ולא הכירו אותו באופן אישי (עמ' 11, ש' 19 - עמ' 20, ש' 17).

9
10 אף עדותה של הבת, כי לא היתה באף אחת מאותן דירות בהן על פי הנתען התגוררה התובעת
11 יחד עם המנוח משך כשלוש שנים (עמ' 29, ש' 10-17), יש כדי לשלול מסקנה של מגורים
12 משותפים באותן דירות ולהצביע על מהות הקשר שבין התובעת לבין המנוח.

13
14 30. יובהר, כי אמנם, **בפרשת שוקרון ובפרשת פלוני** הכיר כאמור בית המשפט העליון בבני זוג
15 כידועים בציבור לעניין סעיף 55 לחוק הירושה, תשכ"ה-1965, על אף העובדה שהתגוררו
16 בשתי דירות נפרדות. אולם, באותם מקרים, להבדיל מהמקרה הנדון בפני, התגוררו שני בני
17 הזוג יחד כל פעם בדירתו של אחד מהם. וכך בפסק דינה של הערכאה הדיונית בפרשת פלונית
18 – **"מגוריהם של בני הזוג בשתי הדירות הסמוכות זו לזו, הפכו באופן מעשי, נוכח סדר יומם**
19 **שתואר לעיל, למגורים במעין דירה גדולה אחת משותפת. מהעדויות שנפרשו בפני עלה כי**
20 **לכל אחד מבני הזוג היה את מפתח שתי הדירות, וכי כל אחד מהם נכנס לשתי הדירות ועשה**
21 **בהן שימוש באופן חופשי ..."** (ת"ע (כ"ס) 3600/07 ד.ר.נ' א.ל. (פורסם בנבו, 9.9.07) (הדגשה
22 במקור, ח'ר"ר). כמו כן, כמפורט לעיל, באותם מקרים יתר נסיבות חייהם של בני הזוג
23 הצביעו על כוונתם לקשור גורלם זה בזו כבני זוג נשואים.

היסוד השני: ניהול משק בית משותף

24
25
26
27 31. כאמור, התובעת לא הוכיחה כי התגוררה יחד עם המנוח. בניגוד לגרסת התובעת, הוכח, כי
28 הפקדת סך של 500 ₪ בחודש בתכנית ביטוח סיעודית על חשבון התובעת, במשך שלושה
29 חודשים, נעשתה במסגרת עבודת התובעת במרפאתו הפרטית של המנוח. עוד הוכח, כי
30 הפקדת סך של 750 ₪ בחודש בפקדון על שם התובעת נעשתה מחשבון העו"ש של התובעת
31 ולא מחשבונו של המנוח (ת/33). אין חולק, כי המנוח העניק לתובעת סיוע כלכלי מעת לעת,
32 בין באמצעות הפקדת כספים לחשבון הבנק אשר התנהל על שמה ובין באמצעות מתן כספים
33 במזומן. כמו כן, אין חולק, כי המנוח נתן בידי התובעת את כרטיס האשראי שלו לתקופה של
34 מספר חודשים בשתי הזדמנויות. אולם לטעמי, אין באמור כדי ללמד על ניהול משק בית

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 20740-07 פלונית נ' אלמונית

1 משותף, "כפועל יוצא טבעי מחיי המשפחה המשותפים כנהוג וכמקובל בין בעל ואישה
2 הדבקים אחד בשני בקשר של גורל חיים", כדרישת הפסיקה, כאמור.

3
4 32. מהאמור לעיל עולה, כי אף יסוד זה, של ניהול משק בית משותף, לא התקיים ביחסי התובעת
5 והמנוח.

לסיכום –

6
7
8
9 33. מבחינת אופי יחסי המנוח והתובעת בתקופה בה לטענת התובעת חיו כידועים בציבור, עולה
10 באופן ברור, כי כוונתו הסובייקטיבית של המנוח לא היתה לקשור עצמו עם התובעת "בקשר
11 של גורל חיים". סבורני, כי אף כוונת התובעת לא היתה לקשור את גורלה בגורל המנוח כבני
12 זוג נשואים, וזאת כנלמד מאופי יחסיהם, וכן לנוכח ידיעתה על הקשר שבין המנוח לבין
13 אשתו, הנתבעת. איני מקבלת את טענת התובעת, כי המנוח השלה אותה כי חיו המשותפים
14 עם הנתבעת הסתיימו למעשה (סעיף 12 לתצהיר התובעת) וכי כוונתו לקשור עימה את חיו.

15
16 בהקשר זה אציין, כי אמנם, בפסק דינם של כב' השופט שי' שטמר והשופט י' עמית **בפרשת**
17 **ס.ג.** ניכרת מגמה ליתן משקל גם לעקרונות אחרים, לבד מהסכמת בני הזוג למיסוד הקשר
18 ביניהם, כמו, למשל, עקרון ההסתמכות או עקרונות של צדק. אולם, סבורני, כי יש לצמצם
19 את המשקל של היסודות האמורים. שכן, גם אם יהיה בקביעה, לפיה בני זוג הינם ידועים
20 בציבור על אף העובדה שלא התמלאו קריטריונים בסיסיים המעידים על מיסוד הקשר
21 ביניהם, כדי להביא לתוצאה צודקת לצד אחד, במקביל יהיה בה כדי להוליך לתוצאה בלתי
22 צודקת כלפי הצד השני אשר הסתמך על העובדה כי הקריטריונים לא התמלאו. יתר על כן,
23 בענייננו, שוכנעתי כי המנוח לא הבטיח לתובעת כי בכוונתו להתגרש מהנתבעת ולמסד את
24 הקשר עימה.

25
26 כך גם וכאמור לעיל, לא הוכח כי התובעת והמנוח ניהלו משק בית משותף.

27
28 34. בנסיבות העניין סבורני כי אין מקום להכיר בתובעת כידועה בציבור של המנוח, גם לא
29 בתקופה אשר נטענה על ידיה בסיכומיה.

30
31 35. נוכח מסקנתי האמורה אין מקום להידרש ולבחון את שאלת זכאותה של התובעת למחצית
32 הזכויות אשר נצברו על ידי המנוח בתקופה הנטענת על ידה. עם זאת, מן הראוי להזכיר כי
33 הלכה פסוקה היא כי אף אם היה מקום להכיר בתובעת ובמנוח כבני זוג ידועים בציבור, עדיין

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 20740-07 פלונית נ' אלמונית

1 היה מקום לדרוש מהתובעת להוכיח את טענתה בדבר שיתוף כלכלי ביניהם. וראה בעניין זה
2 בג"ץ 4178/04 פלוני נ' בית הדין הרבני לערעורים (פורסם בנבו, 13.12.06):

3
4 "כבר נקבע בפסיקתו של בית-משפט זה כי "...מהעובדה בלבד, שגבר
5 ואישה חיים ביחד בנסיבות בהן ידועים הם בציבור כבני-זוג נשואים, אין
6 עדיין להסיק שרכוש שנרכש על-ידי כל אחד מהם בנפרד, רכוש משותף
7 הוא" (דברי השופט בך בע"א 52/80 שחר נ' פרידמן, פ"ד לח(1) 457, 443;
8 כן ראו: ע"א 107/87 אלון נ' מנדלסון, פ"ד מג(1) 438, 431; עע"מ
9 4614/05, 6626 מדינת ישראל נ' אבנר אורן (טרם פורסם), בפסקה 22
10 לפסק-דיני). עוד נפסק כי הנטל הרובץ על ידוע בציבור הטוען לשיתוף
11 בנכסי בן-זוגו, הוא כבד יותר מן הנטל הרובץ בנסיבות דומות על בן-זוג
12 נשוי, במיוחד כאשר אין מדובר בנכס משפחתי מובהק (דברי השופט מצא
13 בע"א 4385/91 סלם נ' כרמי, פ"ד נא(1) 337, פסקה 14)."
14

15 בענייננו לא הוכחו נסיבות המבססות את טענת התובעת בעניין זה.

16
17 בדומה לעתירה האמורה לעיל וכפועל יוצא ממסקנתי לפיה אין להכיר בתובעת כידועה
18 בציבור של המנוח ואופיים של יחסי התובעת והמנוח אין מקום להידרש לעתירתה כי בית
19 המשפט יפסוק לה לפיצויים בסך של 5,000 ₪ לחודש לתקופה אשר תיקבע על ידי בית
20 המשפט בגין עגמת נפש, הסתמכות והפסד מזונות.

21
22 לנוכח האמור לעיל, התביעה נדחית.

23
24 התובעת תשלם לידי הנתבעת סך של 30,000 ₪ עבור הוצאותיה בגין תביעה זו.

25
26 המזכירות תסגור את תמ"ש 20740-07.

27
28 ניתן לפרסום ללא שמות הצדדים וללא פרטים מזהים.

29
30 ניתן היום, כ"א שבט תשע"א, 26 ינואר 2011, בהעדר הצדדים.

31

32 חנה ריש רוטשילד, שופטת
33
34